

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Απάντηση στις προκλήσεις - Θέσεις για τα μεγάλα μέτωπα μιας κυβερνητικής πολιτικής

VIII. Η πρόκληση των μεταρρυθμίσεων

3. Απλώς «μεταρρύθμιση» ή και πάλι «Αλλαγή»

 Σχολιάστε το Εκτυπώστε το

Μέγεθος γραμματοσειράς:

Μία προοδευτική πολιτική μεταρρυθμίσεων πρέπει συνεπώς να διαθέτει – σε όσο γίνεται μεγαλύτερο βαθμό – τα πολιτικά και ιδεολογικά προσόντα της «Αλλαγής» της περιόδου 1981-1988 και ταυτοχρόνως να πείθει για την κοινωνική της ευαισθησία και την τεχνολογική της επάρκεια και την συμβατότητα της με το ευρύτερο ευρωπαϊκό πλαίσιο που ως πεδίο διαπραγμάτευσης είναι και αυτό υπό διαμόρφωση μέσα από τους πανευρωπαϊκούς κοινωνικούς και πολιτικούς συσχετισμούς και την εξισορρόπηση των συμφερόντων και των επιδιώξεων των κρατών-μελών.

Κάθε άλλωστε πολιτική μεταρρυθμίσεων δεν μπορεί (παρά μόνο προσωρινά) να κυριαρχείται από ιδεοληπτικού χαρακτήρα προσεγγίσεις και εμμονές και να βασίζεται στην προβολή στερεοτύπων ή ακόμη και εκβιαστικών ψευτοδιλημάτων του τύπου «ή αποδέχεσθε μείωση των δικαιωμάτων και των εισοδημάτων σας ή οδηγήσθε στην ανεργία, το περιθώριο και την φτώχεια». Όταν διαταράσσεται η κοινωνική συνοχή, όταν δημιουργούνται νέες εντονότερες ανισότητες, όταν δεν επιτελείται ο αναδιανεμητικός ρόλος του κράτους, τότε η κοινωνική και πολιτική αντίδραση είναι αναπόφευκτη και είναι ζήτημα χρόνου η εκδήλωση της.

Μια αποτελεσματική και κοινωνικά αποδεκτή πολιτική μεταρρυθμίσεων δεν μπορεί συνεχώς να είναι αποτέλεσμα διοικητικών ή τεχνοκρατικών διαδικασιών χωρίς πολιτική στόχευση και χωρίς κοινωνική αξιολόγηση. Οι πραγματικά προοδευτικές μεταρρυθμίσεις δεν «εισάγονται» αυτόματα από τις Βρυξέλλες, όπως επιθυμούν κάποιοι που διέπονται από μία «επαρχιώτικη» και μηχανιστική αντίληψη των ευρωπαϊκών πραγμάτων, αλλά κινούνται μέσα στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών δεδομένων, επιδιώκουν να τα συνδιαμορφώσουν και άρα να διασφαλίζουν όχι μόνον τον ευρωπαϊκό χαρακτήρα της χώρας, αλλά και την σχετική ανταγωνιστικότητά της μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Άλλωστε κάθε σοβαρή μεταρρυθμιστική λογική οφείλει να εκκινεί από την πλήρη ανάλυση και κατανόηση της υφιστάμενης κατάστασης, των αντιφάσεων και ιδιομορφιών της και η προσέγγιση της οφείλει να είναι απολύτως πρακτική χωρίς ιδεοληψίες και αντιδραστικού χαρακτήρα μονομανίες που συχνά προσκρούουν στις ιδιομορφίες της ελληνικής περίπτωσης.

Μια προοδευτική πολιτική μεταρρυθμίσεων οφείλει συνεπώς να έχει πλήρη συνείδηση τόσο των ευρωπαϊκών υποχρεώσεων και ορίων, (κυρίως του δημοσιονομικού και μακροοικονομικού πλαισίου), όσο και των αναγκαίων κοινωνικών στοχεύσεων και ευαισθησιών.

Σχόλια: